

[**Thue Christiansen.**]

Det styringsudvalg, som ministeren, så vidt jeg erfarer, har truffet en aftale med landsrådet om at nedsætte, må betragtes som en rent midlertidig foranstaltning, der skal sikre grønlandske politikeres medindflydelse i den aktivitet, der som følge af de allerede givne koncessioner vil være i Grønland de næste par år.

I det øjeblik hjemmestyret er blevet gennemført, må styringsudvalget derfor ophæves, hvorefter styringen af disse anliggender må overføres til det grønlandske hjemmestyre.

Den i disse dage meget umtalte EF-bevilling til Grønland har været omtalt i den grønlandske politiske verden allerede for flere måneder siden. Derfor undrer det mig temmelig meget, at det først er nået hertil efter hr. Gundelachs besøg i Grønland i disse dage. Man har nemlig lovet den grønlandske befolkning EF-støtte gennem regionalfondene til underudviklede dele af medlemslandene. Det viser sig således desværre, at denne støtte er blevet unddraget Grønland ved statens fordeling af bevillingerne til de forskellige ministerier, således at Grønland i virkeligheden er blevet hårdest ramt af regeringens spareprogram.

Jeg må tage afstand fra denne fremgangsmåde og bede regeringen om at overholde sine forpligtelser over for Grønlands medlemskab af EF.

Egentlig vil jeg her påpege, at vi i Grønland i kraft af vores kraftige afstandtagen fra medlemskabet af EF ikke betragter EF-bevillingerne til Grønland som politisk bindende for det kommende grønlandske hjemmestyre.

Sigsgaard (VS):

Både udenrigsministeren og hr. Kjeld Olesen havde nogle indvendinger af, hvad jeg vil kalde formel karakter mod det dagsordensforslag, som jeg fremsatte tidligere på dagen. Dem skal jeg ikke gå ind på her, vi er ikke enige på det punkt, men blot sige, at når de nu har deres formelle indvendinger, så havde det været muligt for dem at have formuleret et beslutningsforslag, som man efter deres opfattelse ikke ville kunne rette indvendinger imod. Indtil nu har de ikke gjort det.

Udenrigsministeren fremhævede som en

af grundene til, at han måtte fraråde, at man stemte for dagsordensforslaget, at når det gjaldt støtten til afrikanske befrielsesbevægelser som dem, jeg nævnte i mit indlæg, så havde FN udpeget disse organisationer som anbefalelsesværdige til støtte, og det har FN ikke gjort, sagde udenrigsministeren, når det gælder bl. a. de spanske organisationer, som jeg har nævnt. Det er selvfølgelig rigtigt, det har FN ikke gjort, og det var altså en motivering for udenrigsministeren til at gå imod dagsordenen.

Nu tror jeg, at ministeren vil være enig med mig om, at undertrykkelsen i Spanien er præcis lige så brutal, som den var i Moçambique, i Angola, i Portugisisk Guinea, og at der derfor i og for sig er lige så stærk en grund til at støtte de mennesker, som kæmper dér for at frigøre sig for undertrykkelsen.

Derfor kunne man måske forestille sig, at ministeren i FN ville arbejde for, at FN indtog samme holdning til spanske organisationer, der kæmper for frihed for undertrykkelse, som FN i sin tid indtog over for de organisationer, der nu har tiltunget sig friheden for undertrykkelsen i Afrika. Det ville så i hvert fald være konsekvent ud fra ministerens argumentation her i dag.

Med hensyn til hr. Gert Petersen skal jeg kun sige, at de organisationer, vi har foreslået i vores dagsordensforslag, ikke på nogen måde er tilfældigt valgt og ikke er nogle tilfældige og betydningsløse organisationer i den spanske modstandskamp. Der er i øvrigt tale om mange organisationer, der har sluttet sig sammen under de betegnelser, som jeg nævnte tidligere.

Hvad ETA angår, udgør den jo den altdominerende gruppe af organisationer, der kæmper for baskernes nationale og sociale krav, og hvad det angår, tror jeg, det ville være meget vanskeligt at pege på nogen anden organisation, som det kunne være lige så rimeligt at støtte. Begge organisationsgrupper er altså stærkt fremtrædende i den antifascistiske kamp, og de henrettede unge spaniere tilhørte disse organisationer.

Vi må naturligvis tage til efterretning, at andre hellere vil støtte andre modstandsorganisationer. Men SF's ændringsforslag om, at støtten skal gå til alle organisationer, er efter vores opfattelse for vagt, og vi finder ikke, at der er nogen anledning til at gøre